

Chương 268: Giải Cứu Charlotte (1) - Đột Nhập Vào Cung Điện Mùa Xuân

(Số từ: 2797)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

15:38 PM 02/04/2023

Saviolin Tana đang ở Cung điện Mùa xuân để đối phó với Charlotte trong tình hình này.

Đó là vì sự an toàn của đế chế, không phải sự an toàn của Charlotte.

Đó là điều chắc chắn.

"Hãy kiềm lời với những phát ngôn của cậu, Reinhardt, sự kiên nhẫn của tôi không được tốt lắm," Saviolin Tana nói giữa cơn mưa.

Ngay cả khi một người là bạn của công chúa, thảo luận về nhiệm vụ giết cô ấy là một chủ đề vượt quá giới hạn. Có phải lý do cô đứng đó, ướt sũng trong mưa, để dần vật bản thân với những suy nghĩ như vậy?

Bản chất của mối quan hệ giữa Charlotte và Saviolin Tana vẫn chưa được biết. Tuy nhiên, nó liên quan đến việc đặt tay lên một trong những nhân vật cao quý nhất trong đế chế, ngoài bản thân hoàng đế.

Đó hẳn là mệnh lệnh trực tiếp từ hoàng đế, và Charlotte sẽ chấp nhận nó.

Tuy nhiên, đối với người thực hiện mệnh lệnh đó, nó sẽ cảm thấy như địa ngục.

Hôm nay sẽ có chuyện xảy ra, nhưng đó chỉ là điềm báo trước, không phải điều chắc chắn.

Chẳng mấy chốc, Cung điện mùa xuân đã dần nhỏ đi.

Tôi không được trở lại Temple.

Tôi không thể bỏ Charlotte lại được.

Nhưng bằng cách nào?

Cả Charlotte và Saviolin Tana đều không cho phép tôi ở lại Cung điện Mùa xuân lâu hơn nữa. Tôi đã đi quá giới hạn của mình. Tình bạn của tôi với Charlotte đã cho tôi quá nhiều thời gian.

Tôi không biết liệu Bertus có biết về vấn đề này hay không, nhưng nếu có, anh ta có thể sẽ không để tâm đến Charlotte. Sẽ không có lý do gì để bạn tâm đến một đối thủ sẽ tự biến mất.

Chẳng mấy chốc, chúng tôi đã đến gần nhà ga.

"Cậu biết lối vào cung điện phải không? Tôi muốn đích thân đưa cậu đến đó, nhưng tôi không thể rời vị trí của mình quá lâu."

"Vâng, cảm ơn, Đội trưởng Tana."

Trong những trường hợp bình thường, cô sẽ phải xác nhận việc rời khỏi cung điện một cách thích hợp, nhưng tình hình thật bất thường.

Cô đưa tôi ra ga rồi trở lại Cung điện mùa Xuân.

Tôi không thể ở lại mà không được phép.

Nhà ga vắng tanh. Tất cả những người cần quay lại đều đã rời đi, đảm bảo rằng không ai có thể chứng kiến tình trạng của Charlotte. Cung điện mùa xuân chỉ hoạt động với số lượng nhân sự tối thiểu.

Bây giờ, ngay cả mức tối thiểu đó cũng đã bị nhiễm, trừ Dyrus.

Điều này nhằm đảm bảo rằng không ai nhìn thấy Charlotte chết dưới tay chỉ huy Shanafel.

Điều đó có nghĩa là hệ thống phòng thủ của cung điện hiện đang rất yếu.

Tôi có thể bí mật quan sát tình hình không?

Cung điện mùa xuân sẽ là lãnh địa của cô ấy. Tôi có thể trốn tránh các giác quan của cô ấy và xâm nhập vào cung điện để theo dõi?

Dù có thể hay không, tôi cũng phải thử.

Trong vùng lân cận của Spring Palace hoang vắng, bị bỏ rơi bởi những người.

Đã đến lúc cho một hành động táo bạo khác.

Không phải cho tôi, mà cho Charlotte.

Cũng giống như khi tôi lần đầu tiên đặt chân đến thế giới này.

Vì tôi đã mạo hiểm mạng sống của mình ở Ma giới, giờ tôi phải đánh cược mạng sống của mình trong Đế chế.

Tôi không thể khoanh tay đứng nhìn sinh mạng đầu tiên tôi cứu biến mất.

Vào một đêm mùa thu, trời mưa tầm tã.

Saviolin Tana căng thẳng, nhưng không cảnh giác với môi trường xung quanh.

Cô chỉ tập trung vào Charlotte. Cảm giác chán nản và bối rối của chính cô ấy dường như cũng khá sâu sắc.

Ở nơi đó, tôi thực hiện [tự đề xuất].

Tôi không chắc liệu có thể xóa bỏ sự hiện diện của mình hay không, nhưng tôi sẽ thử.

Trong trạng thái đó, tôi thêm một điều nữa.

Tôi sử dụng [Viết lại].

Saviolin Tana không thể phát hiện ra sự hiện diện của tôi khi tôi thâm nhập vào Cung điện mùa xuân.

[Cần có 2.000 điểm thành tích cho sự kiện này.]

Nó không phải là một sự kiện không thể kích động, nhưng cái giá phải trả không hề rẻ.

Trong quá khứ, chỉ cần mua một tài năng là đủ. Với những điểm này, tôi đã ghi khắc tài năng [tự đề xuất].

Do nhiều hoàn cảnh và điều kiện khác nhau hội tụ, giờ đây có thể đánh lừa các giác quan của Tana.

Điểm thành tích hiện tại của tôi là 5,930.

Nếu tôi có thể cứu Charlotte hôm nay, tôi sẽ sử dụng tất cả số điểm này, và nếu chúng không đủ, tôi sẽ vay thêm.

[Tôi sử dụng 2.000 điểm thành tích.]

Khi Saviolin Tana biến mất sau khu vườn, tôi rời trạm xe điện và quay trở lại Cung điện Mùa xuân.

Tôi đặt chiếc ô của mình giữa những bông hoa trong vườn và cũng sử dụng phương pháp [tự đề xuất].

Không ai có thể cảm nhận được sự hiện diện của tôi.

Một sự đề xuất mạnh mẽ.

Khả năng [tự đề xuất] của tôi thậm chí còn phát huy sức mạnh lớn hơn trong những tình huống thực tế như vậy.

Nó phản ứng với sự căng thẳng và tuyệt vọng của tôi.

Tôi không thể để Charlotte chết. Cảm giác khủng hoảng của tôi ngày hôm nay đã biến điều mà bình thường không thể thành có thể.

Tôi đã thành công trong việc thâm nhập Cung điện mùa xuân.

Có một niềm tin xen lẫn với sự chắc chắn.

Tôi không biết liệu sự hiện diện của mình có thực sự biến mất hay không, nhưng tôi di chuyển hết sức thận trọng do mưa thực sự làm giảm tiếng ồn.

Tôi đã tạo ra một tình huống mà tôi không thể bị phát hiện bởi [Viết lại], nhưng nếu tôi đột ngột lao về phía cô ấy và tóm lấy gáy cô ấy, chắc chắn cô ấy sẽ chú ý.

Chỉ có sự hiện diện của tôi được che giấu.

Tôi không thể mất cảnh giác.

Tôi lại đến gần Cung điện mùa xuân xa xôi một lần nữa.

Trong mưa lạnh, những cánh hoa bị hạt mưa rơi xuống.

*soah

Bóng Saviolin Tana lùi dần trong mưa thu.

Tôi cũng đi theo cô ấy, bị dính mưa.

Saviolin Tana không ý thức được xung quanh.

Đúng như tôi dự đoán, cô ấy có vẻ như đang bị gánh nặng về tinh thần do trách nhiệm nặng nề trong nhiệm vụ của mình.

Cô thỉnh thoảng dừng bước, ngo ngác nhìn về phía Cung điện mùa Xuân.

Tôi không thể biết cô ấy đang nghĩ gì.

Tuy nhiên, tôi có thể cảm nhận được một nỗi buồn sâu sắc từ phía sau cô ấy, điều mà cô ấy đã không thể hiện trước mặt tôi hoặc Charlotte.

Tôi đã không mong đợi gặp Saviolin Tana trước sự kiện Cánh cổng, và tôi chỉ mới thiết lập một phác thảo sơ bộ về quá khứ của cô ấy mà không đi sâu vào chi tiết.

Saviolin Tana không tham gia Chiến tranh Nhân Ma. Nói một cách chính xác, cô không thể.

Với lý do lực lượng mạnh nhất phải ở lại để bảo vệ Thủ đô Hoàng gia, Hoàng đế đã trói buộc cô vào Con đường Hoàng gia.

Cô đã không thể sử dụng sức mạnh của mình ở nơi cần thiết nhất.

Điều đó hình thành một phần lớn cảm giác tội lỗi và nợ nần của cô.

Cô đã huấn luyện Ludwig đến mức hành hạ, nhưng đó không phải là do cô ác ý; đó là vì những hoàn cảnh bất thường của thế giới đang gặp nguy hiểm.

Saviolin Tana chết khi cứu Ludwig.

Khi làm như vậy, cô ấy xin lỗi vì tất cả sự đối xử khắc nghiệt mà cô ấy đã gây ra cho anh ấy.

Mặc dù cô ấy không nổi tiếng với phong thái lạnh lùng và lý trí thường ngày, nhưng thực tâm cô ấy không phải là người như vậy.

Trên thực tế, cô ấy khá bình thường.

Một người mang trên mình sức mạnh to lớn và vô số trách nhiệm, cô ấy chỉ là một cá nhân bình thường.

Saviolin Tana là Senpai của Epinhauser.

Tốt nghiệp từ Temple và gia nhập Shanafel, cô ấy hẳn đã là hiệp sĩ của đế chế trong vài thập kỷ. Cô thậm chí còn có biệt danh là "Người bảo vệ Hoàng gia".

Như vậy, cô đã có nhiều cuộc gặp gỡ với hoàng gia.

Cô ấy có mối quan hệ như thế nào với Charlotte?

Mặc dù điều đó không hoàn toàn rõ ràng, nhưng có thể cảm nhận được sự do dự của cô ấy và cách cô ấy yêu mến Charlotte trong những bước đi chùn bước của cô ấy.

Khi Saviolin Tana trở lại cung điện mùa xuân, tôi cũng bước vào cung điện.

Khi tôi bước vào lối vào của cung điện, tôi không cảm thấy bất kỳ kết giới ma thuật nào.

Nếu có, tôi đã mong đợi một cảm giác cảnh báo, nhưng không có gì cả.

Bảo mật, bao gồm các kết giới ma thuật, đã bị vô hiệu hóa hay vô hiệu hóa? Hoặc có lẽ tất cả các pháp sư chịu trách nhiệm cho những phòng thủ này đã bị sa thải?

Nó giống như khóa không cần thiết đối với một ngôi nhà không có gì để trộm.

Cung điện mùa xuân, từng là bất khả xâm phạm ngay cả với Sarkegar, đã trở nên quá dễ xâm nhập với bóng đen của cái chết bao trùm lên nó.

Nhờ sự hướng dẫn của Charlotte, tôi đã có một ý tưởng sơ bộ về những gì nằm trong các khu vực khác nhau của cung điện.

Tôi có thể đã quên sau một vài ngày, nhưng tôi chỉ nghe thấy nó.

Trong cung điện rộng lớn và trống trải, chỉ có ba người: Saviolin Tana, Dyrus và Charlotte.

Đèn vẫn sáng, nhưng không có ai nhìn thấy tôi.

Sấm sét và mưa sẽ bóp nghẹt bước chân của tôi.

Tôi vẫn không biết mình phải làm gì ở đây.

Một sự chắc chắn mơ hồ.

Chỉ vì cảm giác không thể giải thích được đó, tôi đã từ chối quay lại và thâm nhập vào cung điện của công chúa.

Nếu bị phát hiện trong một tình huống bất lợi, kể cả với sự ưu ái của Charlotte, Saviolin Tana sẽ không tha cho tôi.

Nếu bị bắt nhầm, tôi chắc chắn sẽ chết.

Trong ánh sáng lộ ra của cung điện, tôi giấu cơ thể mình vào những khu vực tương đối tối hơn, di chuyển trong bóng tối.

Tôi tăng cường khả năng nghe của mình.

Khi tôi làm như vậy, tiếng sấm xé toạc tai tôi và tiếng mưa càng nghe phức tạp hơn.

Khả năng [tự đề xuất] của tôi giờ đã ở Rank B. Kết quả của việc luyện tập liên tục sau khi thành công [tăng cường sức mạnh phép thuật] của tôi là tăng hạng.

Kết quả là, tiện ích của nó ngày càng tăng. Phạm vi tác dụng của nó đã được mở rộng và hiệu quả của các phương pháp hiện có đã được cải thiện đều đặn.

Một cách tự nhiên, tôi có thể phân biệt âm thanh mà tôi muốn nghe giữa những tiếng ồn khác. Điều này đã có thể xảy ra trước đây, nhưng bây giờ tôi có thể phân biệt rõ ràng hơn nữa.

Tôi có thể phân biệt kết cấu hơi khác của nước nhỏ giọt từ trần cung điện giữa tiếng mưa.

Thật dễ dàng để phân biệt tiếng bước chân của Saviolin Tana trong biển âm thanh. Từ tiếng bước chân của cô ấy, tôi có thể phần nào đoán được khoảng cách giữa chúng tôi.

Mặc dù tôi không quen thuộc với toàn bộ cách bố trí của cung điện, nhưng tôi đã nắm được sơ bộ các vị trí khác nhau của nó.

Trên tầng hai, ở hành lang bên trái, là phòng ngủ của Charlotte. Đó là hướng mà Saviolin Tana hiện đang hướng tới.

Tôi có thể phân biệt được tiếng bước chân của cô ấy từ chỗ ẩn nấp của tôi trong một góc tối của hành lang tầng một.

Với sự im lặng kỳ lạ trong cung điện, có thể nghe thấy tiếng bước chân của cô ấy - âm thanh duy nhất khác là tiếng sấm và mưa bên ngoài.

"Sự mãnh liệt của Điện hạ?"

"Điện hạ ở bên trong."

"Tôi hiểu rồi."

Tôi có thể nghe thấy giọng của Dyrus trộn lẫn với những người khác.

Tiếng mở cửa lọt vào tai tôi.

"Điện hạ, người không sao chứ?"

"Bây giờ thì ta ổn."

Tôi nghe thấy giọng điềm tĩnh của Charlotte.

[Sức mạnh siêu nhiên] của Charlotte – nguy hiểm đến mức nào khi Hoàng đế phải giết chính công chúa của mình? Và bản thân Charlotte có chấp nhận điều này không?

Có phải cô ấy đã gây ra cái chết của ai đó do sử dụng năng lực của mình một cách mất kiểm soát? Tiếng đóng cửa thu hút sự chú ý của tôi, và không có âm thanh nào khác phát ra từ bên trong.

Chắc là do cách âm. Tôi cần phải đến gần hơn.

Khi tôi đi lên tầng hai và quan sát khu vực, có vẻ như Dyrus cũng đã vào phòng ngủ của Charlotte, vì không có ai ở hành lang.

Tôi thận trọng tiến lại gần, nấp dọc theo bức tường phía trong của hành lang, chuẩn bị sẵn sàng cho mọi cuộc chạm trán bất ngờ.

Tôi không đủ khả năng để tạo ra một âm thanh bất cần.

Mặc dù tôi đã thực hiện các biện pháp để che giấu sự hiện diện của mình khỏi Saviolin Tana, nhưng tôi không thể quá tin tưởng vào điều đó.

Trong hoàn cảnh bình thường, tôi sẽ không bao giờ có thể lừa dối một người như cô ấy.

Khi đến gần hơn, tôi không thể không tưởng tượng ra cảnh Saviolin Tana đột nhiên lao ra và tóm lấy cổ họng tôi.

Lẽ ra cơ thể tôi phải lạnh cóng vì mưa, nhưng tôi căng thẳng đến mức toát mồ hôi hột.

Thật may mắn là họ không sử dụng phép thuật.

Nếu họ sử dụng phép thuật khử tiếng ồn, tôi sẽ không nghe thấy gì cả. Khi đến gần phòng ngủ

của Charlotte, tôi có thể lờ mờ nghe thấy những giọng nói bên trong.

"Điện hạ còn... không nhớ sao?"

"KHÔNG..."

Tôi nghe thấy câu hỏi lo lắng của Tana và câu trả lời u sầu của Charlotte.

Cô không nhớ cái gì?

"Ta cảm thấy rằng thời gian đang đến gần. Khi nó đến, xin đừng ngần ngại, Đội trưởng Tana."

"Sẽ không có chuyện như vậy xảy ra đâu. Chúng thần chắc chắn sẽ tìm ra giải pháp cho tình trạng của Công chúa... Hoàng gia đang nỗ lực hết sức để tìm kiếm."

Hoàng tộc có thể đang tìm kiếm một giải pháp, nhưng sự tuyệt vọng trong giọng nói của Saviolin Tana có thể sờ thấy được.

"Không có cách nào họ sẽ tìm ra giải pháp trước khi tình trạng của ta trở nên tồi tệ hơn."

Charlotte rất bi quan, và cả Dyrus và Tana đều không thể bác bỏ cô ấy.

"Điện hạ, chúng ta thật sự nên tìm đứa trẻ đó..."

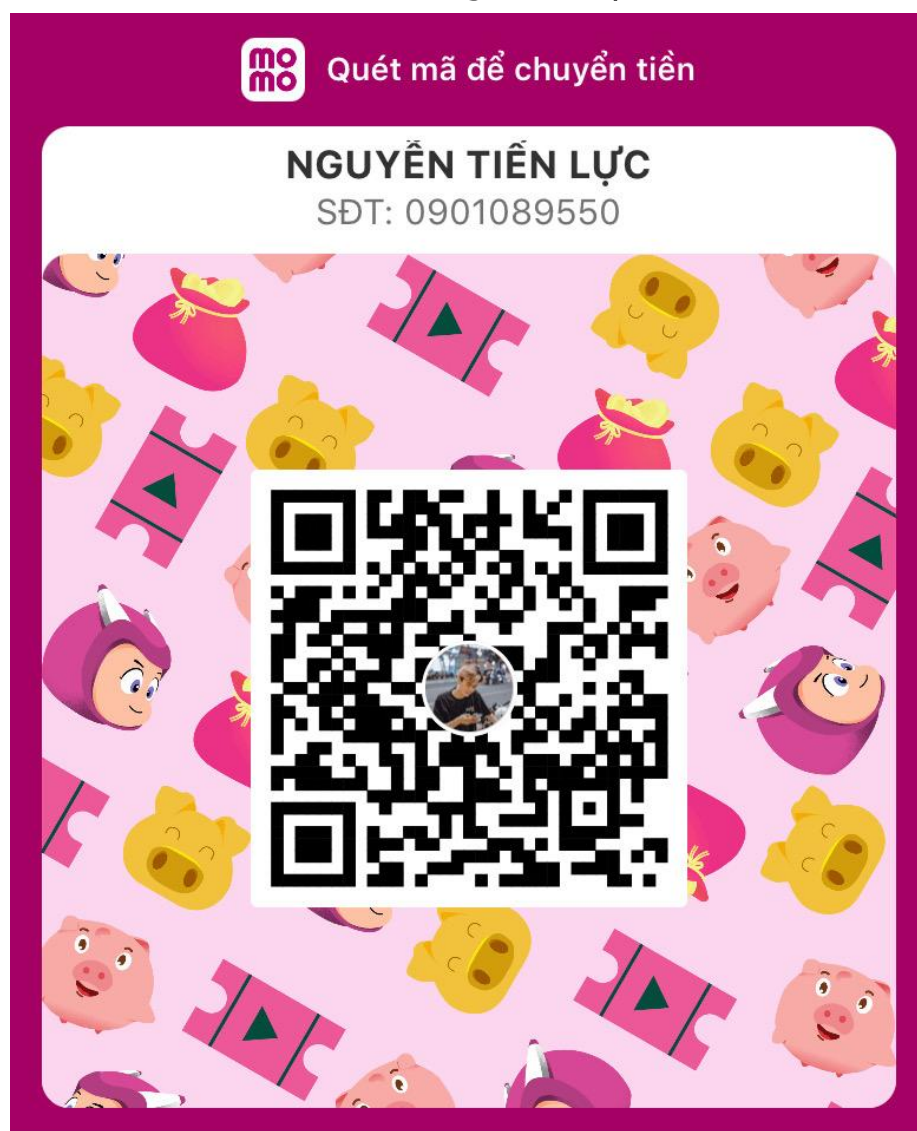
"Đủ rồi. Làm ơn. Ta đã nói điều này không biết bao nhiêu lần rồi. Đừng nhắc đến đứa trẻ đó."

Charlotte đáp lại những lời của Dyrus một cách cáu kỉnh.

Đứa trẻ đó tất nhiên phải là tôi.

Dyrus có nghĩ rằng việc tìm thấy tôi sẽ phần nào cải thiện tình trạng của Charlotte không? Tại sao? Ngay cả khi [Sức mạnh siêu nhiên] của Charlotte là nguy hiểm, thì điều đó có liên quan gì đến tôi? Một cảm giác linh tính và vô số gợi ý dần dần dẫn tôi đến một suy đoán không mong muốn.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading